

Державна податкова служба України

ГУ ДПС у Тернопільській області

ОБЧИСЛЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО ПОДАТКУ: визначення обсягу викидів забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення

Офіційний вебпортал Державної податкової служби України:
tax.gov.ua.

Інформаційно-довідковий департамент ДПС України: 0-800-
501-007 .

"Гаряча лінія" ДПС України: "Пульс": 0-800-501-007
(напрямок «4»)

Кваліфікований надавач електронних довірчих послуг: 0-800-
501-007 (напрямок «2»)

Підготовлено до друку
Гусятинською ДПІ ГУ ДПС
у Тернопільській області
листопад – 2021, наклад 50 прим.

Підписуйтесь на Telegram-канал Державної податкової служби України

https://t.me/tax_gov_ua

Спілкуйтеся з Податковою службою дистанційно за допомогою сервісу

«[InfoTAX](#)»

Відповідно до п. п. 242.1.1 п. 242.1 ст. 242 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) об'єктом та базою оподаткування екологічним податком є обсяги та види забруднюючих речовин, які викидаються в атмосферне повітря стаціонарними джерелами.

Стаціонарне джерело забруднення – це підприємство, цех, агрегат, установка або інший нерухомий об'єкт, що зберігає свої просторові координати протягом певного часу і здійснює викиди забруднюючих речовин в атмосферу та/або скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти (п. п. 14.1.230 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Якщо під час провадження господарської діяльності платником податку здійснюються різні види забруднення навколишнього природного середовища та/або забруднення різними видами забруднюючих речовин, такий платник зобов'язаний визначати суму податку окремо за кожним видом забруднення та/або за кожним видом забруднюючої речовини (п. 249.2 ст. 249 ПКУ).

Суми екологічного податку, який справляється за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення, обчислюються платниками податку самостійно щокварталу виходячи з фактичних обсягів викидів, ставок податку за формулою, наведеною у п. 249.3 ст. 249 ПКУ.

Згідно з частиною п'ятою ст. 11 Закону України від 16 жовтня 1992 року №2707-ХІІ «Про охорону атмосферного повітря» зі змінами та доповненнями (далі – Закон №2707) передбачено, що викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися після отримання дозволу, виданого суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до другої або третьої групи, обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення.

Викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами можуть здійснюватися на підставі дозволу, виданого суб'єкту господарювання, об'єкт якого належить до першої групи, суб'єкту господарювання, об'єкт якого знаходиться на території зони відчуження, зони безумовного (обов'язкового) відселення території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок

Чорнобильської катастрофи, центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення (частина шоста ст. 11 Закону №2707).

До першої групи належать об'єкти, які взяті на державний облік і мають виробництва або технологічне устаткування, на яких повинні впроваджуватися екологічно безпечні технології та методи керування. До другої групи належать об'єкти, які взяті на державний облік і не мають виробництв або технологічного устаткування, на яких повинні впроваджуватися екологічно безпечні технології та методи керування. До третьої групи належать об'єкти, які не належать до першої і другої груп (частина сьома ст. 11 Закону № 2707).

Крім того, згідно з абзацом другим п. 1.9 Інструкції про зміст та порядок складання звіту проведення інвентаризації викидів забруднюючих речовин на підприємстві, затвердженої наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки України від 10.02.1995 №7, підприємство несе відповідальність за виконання в установлені терміни інвентаризації викидів, а також за своєчасне представлення необхідної інформації, щодо ведення техпроцесів (техрегламенти, режимні карти, сировини, що використовується і т. д.) та створення необхідних умов по проведенню вимірів.

Отже, суб'єкт господарювання самостійно визначає обсяги викидів забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення на підставі матеріалів проведеної інвентаризації викидів, які містять інформацію щодо назв речовин (сполук), що утворюються стаціонарним джерелом забруднення, а також об'ємів викидів, класу небезпечності деяких із них та орієнтовно безпечного рівня впливу речовин (сполук).

При цьому правильність визначення суб'єктами господарювання фактичних обсягів викидів стаціонарними джерелами забруднення належить до компетенції Державної екологічної інспекції України.